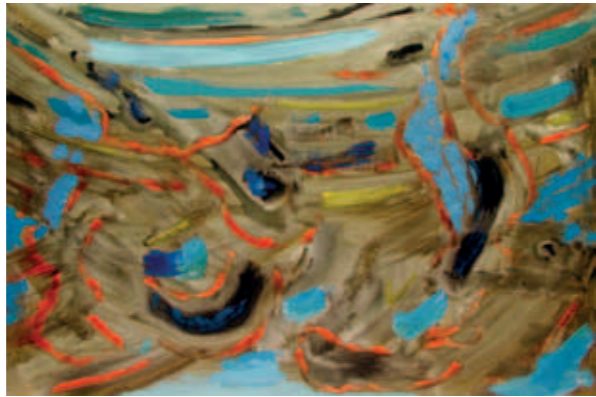
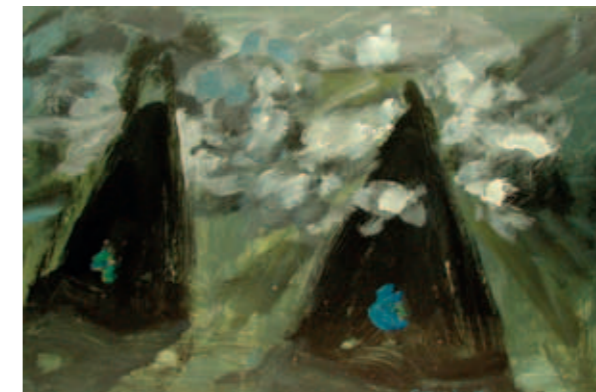

"Naturlige" malerier

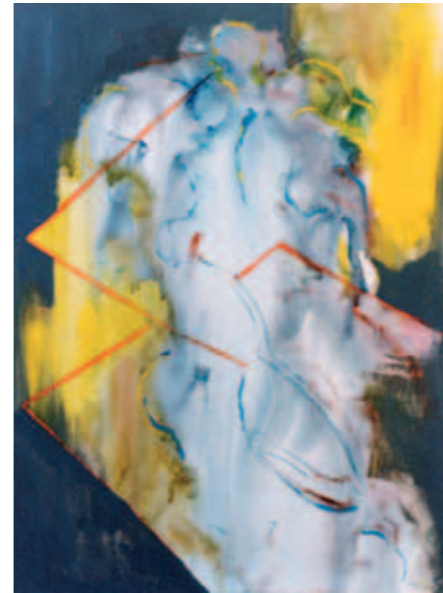
Her er nogle turistbilleder... en undersøgelse af det banale, det vi alle falder for, de flotte vuer, solnedgangen, mv.

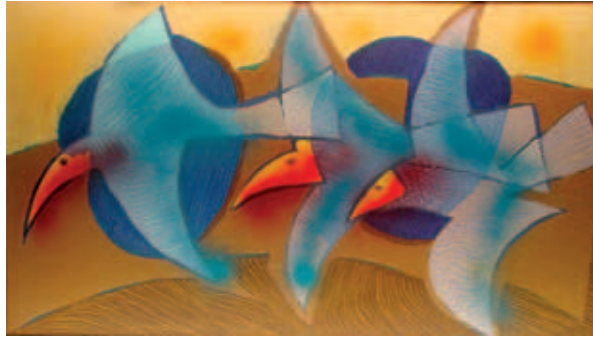
"Naturlige" malerier

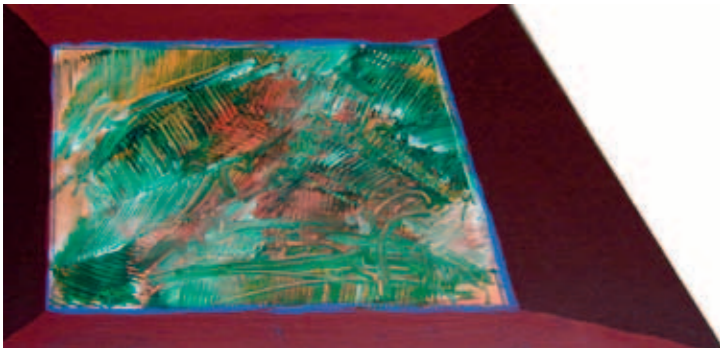
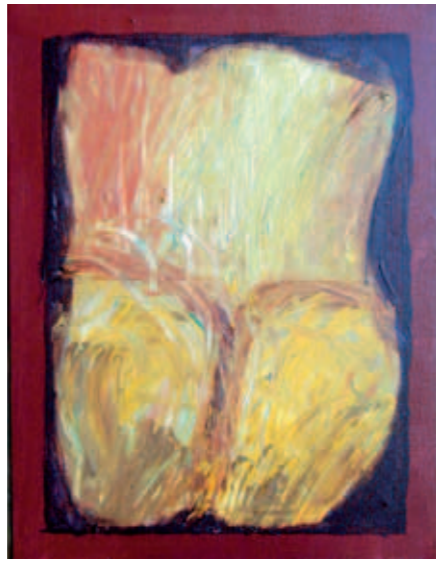
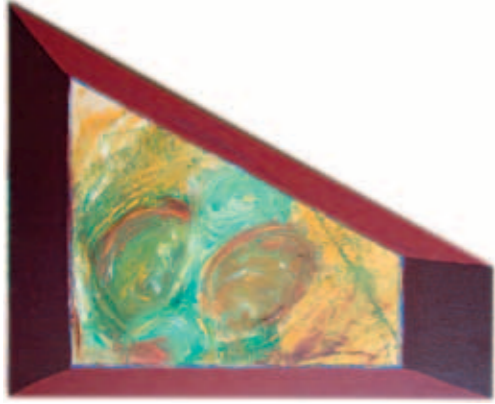
"Naturlige" malerier

"Naturlige" malerier

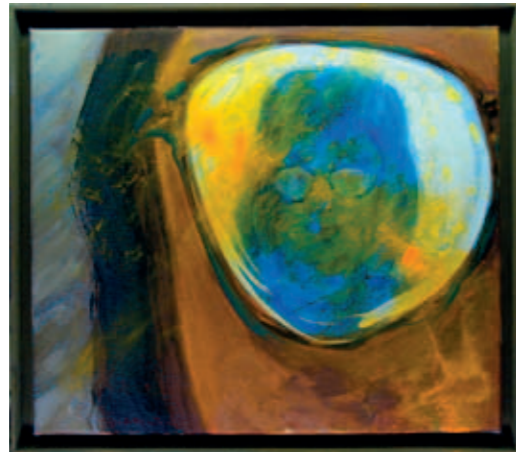
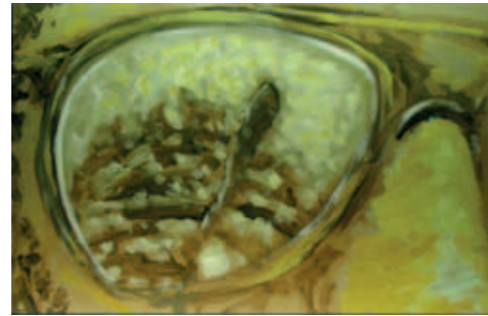
Brasilianske malerier

Brasilianske malerier

Brille-malerier med forskellige motiver

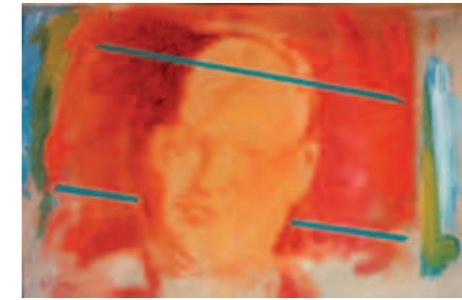
Brille-malerier med forskellige motiver

Gunnar Bay: Hva' nu?

Forskellige portrætter

1. Selvportræt, Gunnar Bay
2. Gertrud Boas
3. John Meyer Jensen
4. Hanne Martin Larsen
5. Hans Henrik Manford
6. Knud Michelsen
7. Jørgen Zeeberg
8. Mads Pedersen
9. Pia Gars Jensen

1

2

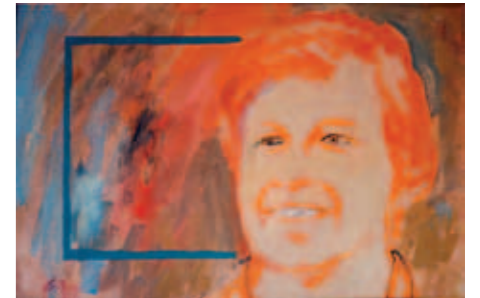
3

4

5

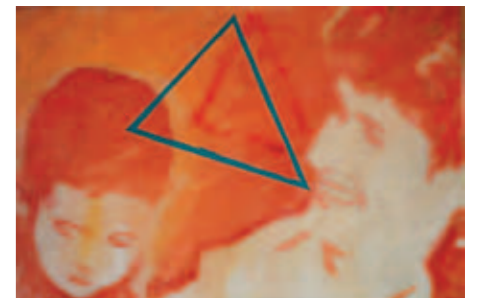
6

7

8

9

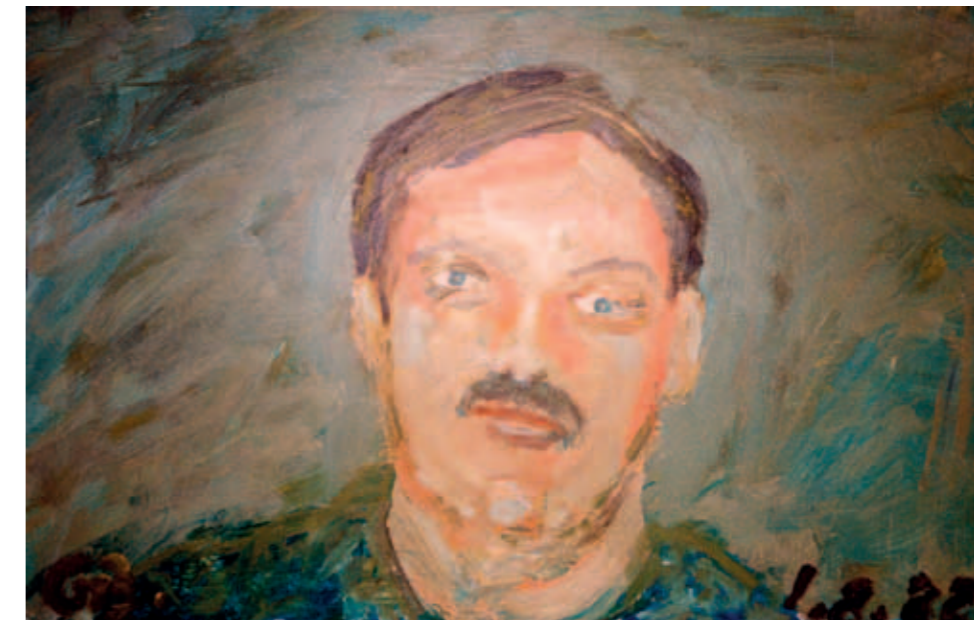
Portræt af en musikelsker. Maleri på plade, udkåret i højre side ved celloen. Musikelskeren elskede ikke dette værk - han blev nok så sur da han så det!

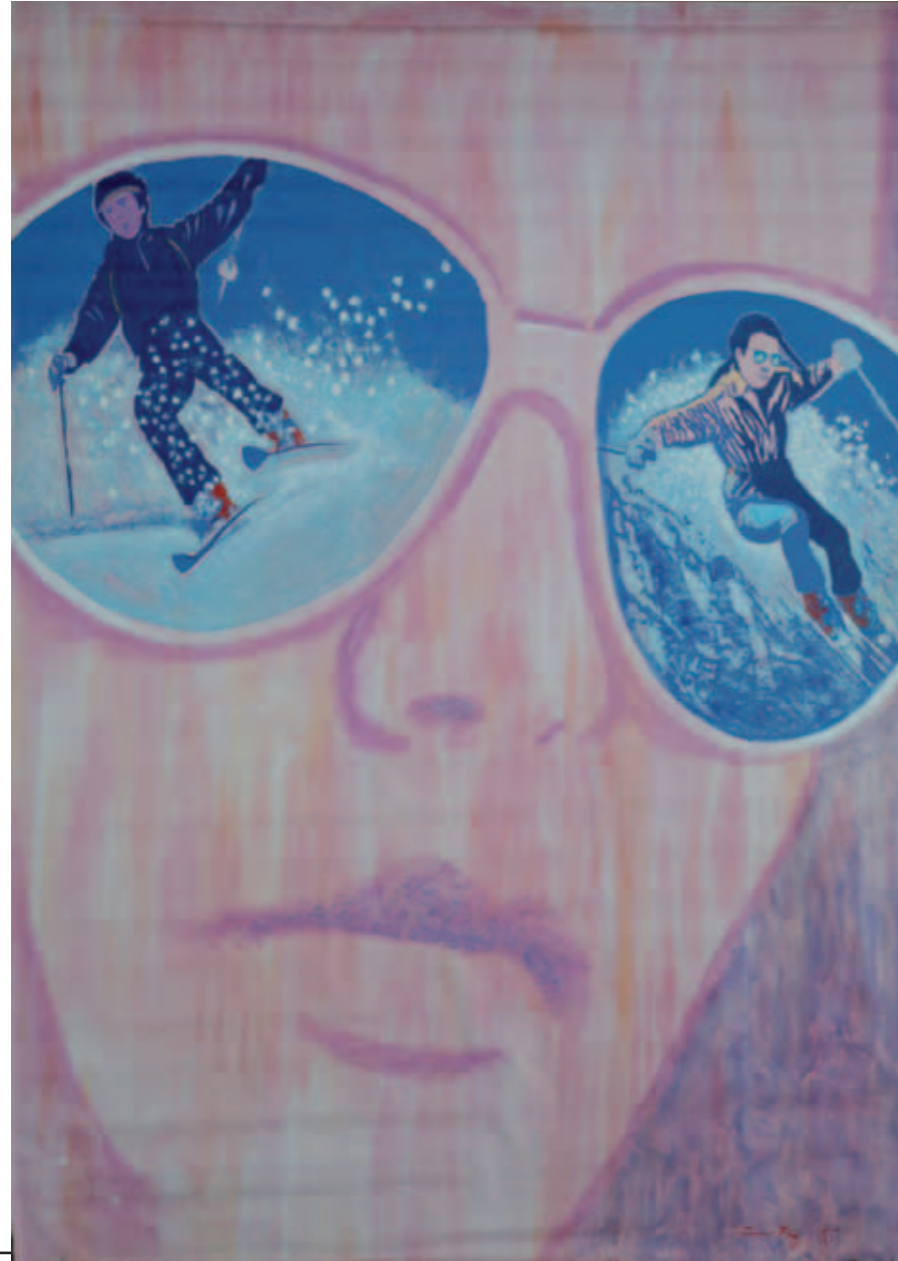
Portræt af Gitte Almsig med portrætter af mand og søn i hvert sit brilleglas

Portræt af Urs Kent, lovende businessman, med eget IT-firma (Syntax)

Portræt af den legendariske Jens Olesen, Presidente de McCann-Ericsson, Brasil

Brillemalerier med sportsmotiv: Boksning. Maleriet blev anvendt som en del af studentereksamen i skriftlig dansk i 2003 - og prydede forsiden. Inde i opgavehæftet var det sammenstillet med malerier af Edvard Munch og Caspar D. Friedrich - i meget fint selskab!

Boksning. Erhvervet af Danske Banks fond i Lyngby og overdraget til Virum Gymnasium i anledning af dets 50 års jubilæum i 2007.

Skriftlig dansk

I vinduet, ca. 1980

Med det stadig mere frie sexliv blev det også et spørgsmål om at være fri i valget af sine billedmotiver - samtidig med at maleriet viser en censureret firkant over det farlige område. Nok var maleriet et bevis på frie tøjler, men personligt var jeg stadig uhyggelig gammeldags.

På Cafe - hedder billedet. Musik og kærlighed: Megen jazzmusik handler om kærlighed, og om den positive poesi, der opstår i det musikalske rum. The Man I Love, I Can't Give You Anything but Love, I Can't Get Started...

Sex Pistol, 1984. Moderne samliv og følger af formentlig ulykkelig kærlighed: En notits i avisen om et ung par, hvor manden havde skudt sin kæreste og derefter havde taget sit eget liv. Et memento om, hvor kort der er fra lykke til død.

Selvportræt 1974

Endnu et selvportræt. Ved en tilfældighed minder det meget om et portræt af Jesus, hvilket kunne give anledning til mere eller mindre heldige associationer om tro. Jeg er ikke medlem af Folkekirken og anser mig selv som ateist. Dog respekterer jeg den kristne tro med al dens fornuftbetonede holdninger om levemåde, mv., som er overleveret gennem århundreders erfaringer...

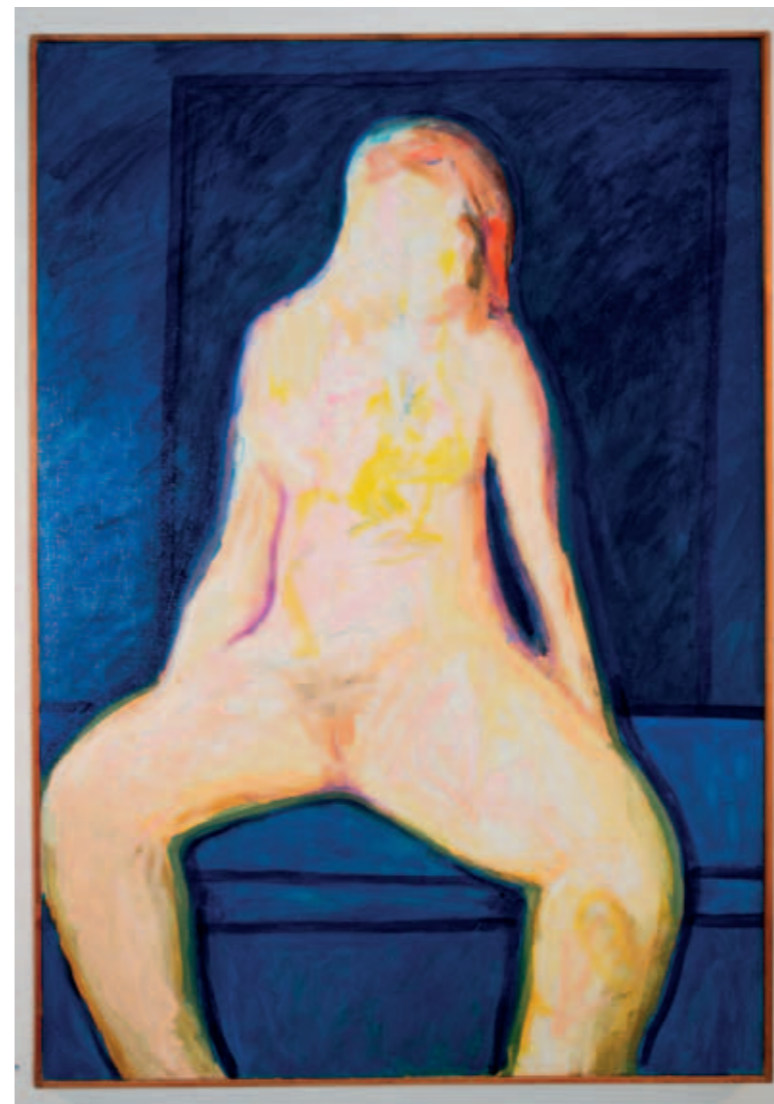

«Madame R.», akvarel, 1975

«Mellem-døen og virkelighed.», akvarel, 1975

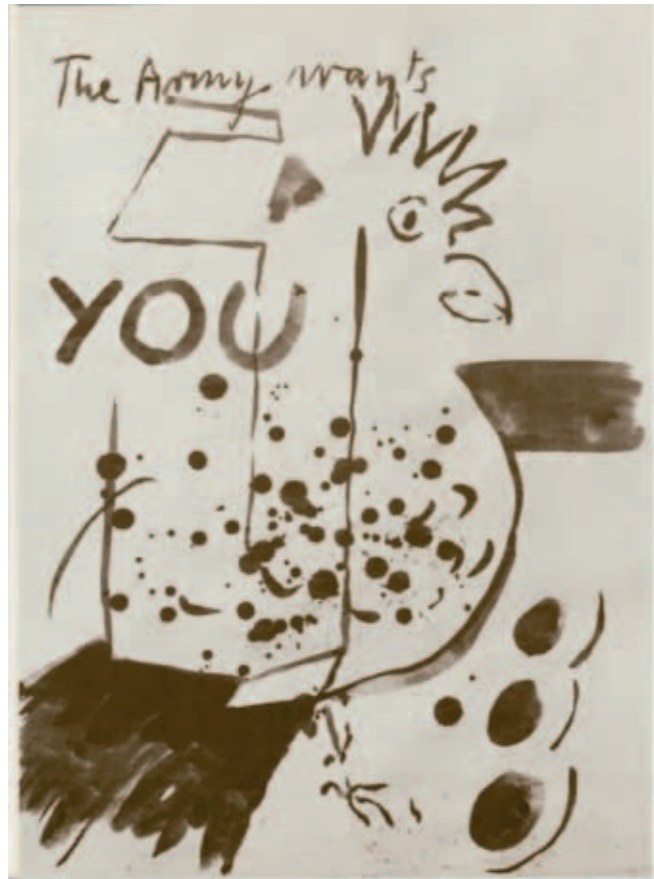

Madame "R". En serie malerier fra en udstilling af samme navn med fokus på frustrationer over det modsatte køn - for at sige det pænt. Og med baggrund i mit eget forliste ægteskab.

Gunnar Bay & GYRR
Medlem af Gruppe GYRR fra 1974-86

GYRR - MAD

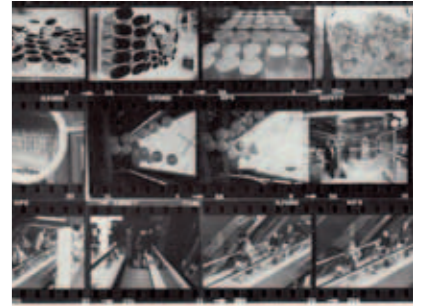
MAD ABOUT FOOD

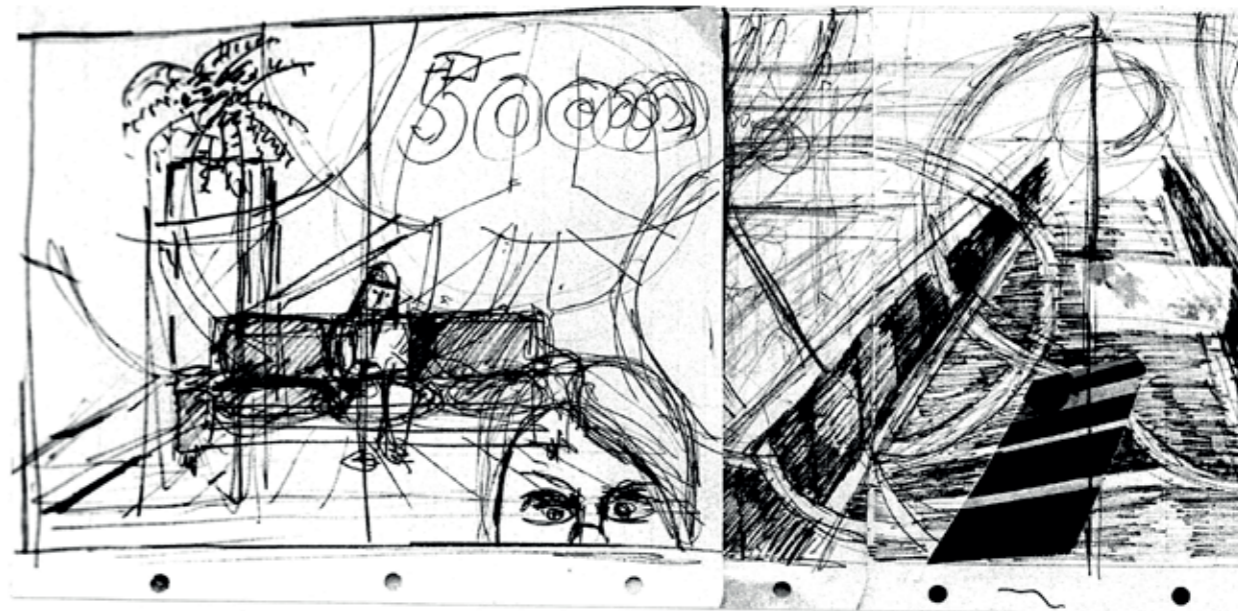
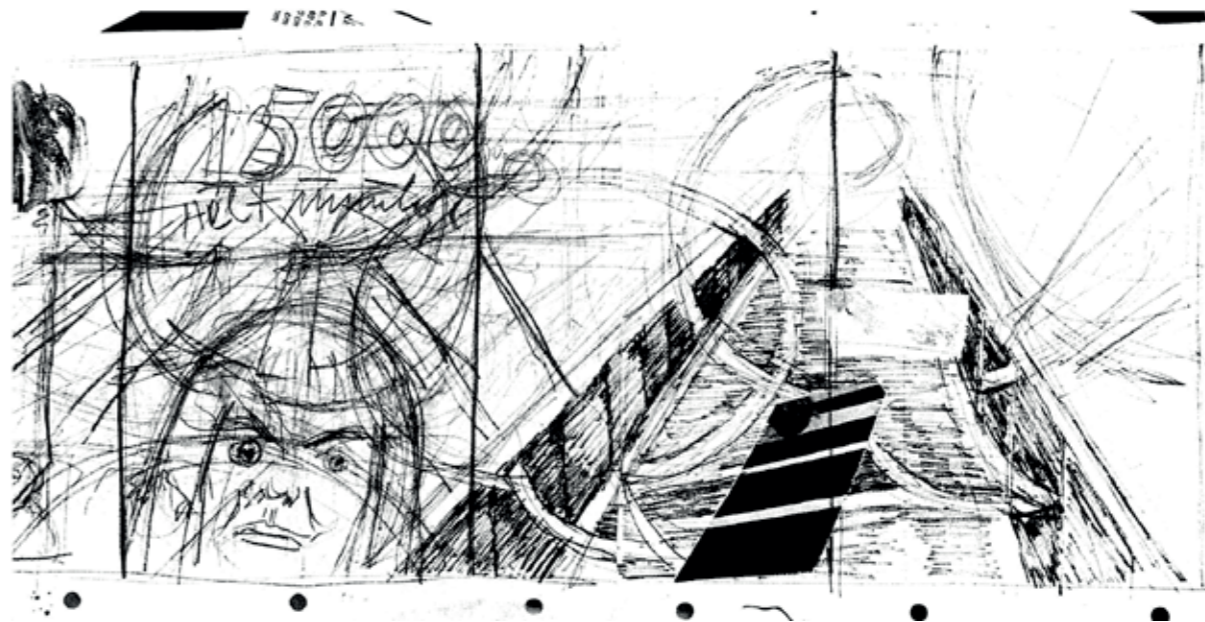
af Gunnar Bay

Pølsevognspølser.
Finere fransk forret.
Fodtur i Nordre Frihavnsgades fødevarerbutikker.
Viktualievinduerne kvalmende fyldt til overflod.
Medisterpølsens spiral trykker sig
træt, flad og farveløs mod ruden.
Bøgers billeders nærbilleder i overdådige
farvegengivelser af fremmed føde.
Asketiske afbildninger til fede.
Mennesker dør af sult.
Realisme, abstraktion, ready-made.
De dør af sult.
Hver dag.
Æg, en karton med yoghurt, på en bordplade.
En fugl. En pelikan? En høne?
Alle tings ødelæggelse.
En særlig gunstig virkning på fordøjelsen.
Fundamentet.
Friheden.
En bebyggelse.
Aldrig mere ...

The Army Wants Yoghurt.
Nej.
Jo.
Pluk fjerene.
Forsigtigt.
Lad den stå. En halv time.
Ta' på den.
Slik
dig om munden.

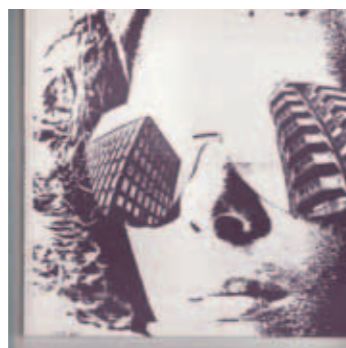

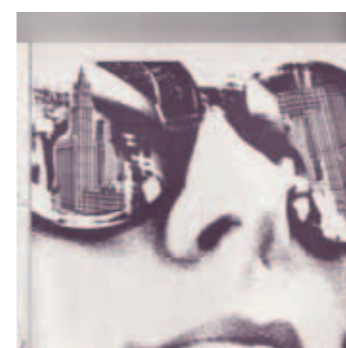
GYRR - BYEN på højkant

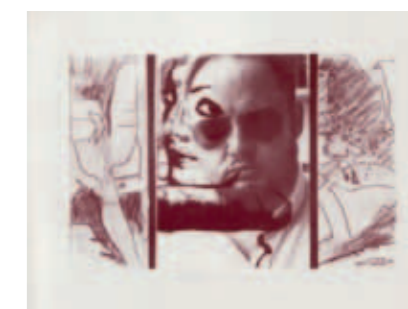
Gunnar Bay: Hva' nu?

GYRR- trefløjet

audiens 1986
triptychon, lukket.
udstillet på Gyrr, Den Frie, 1986
købt af simon spies & hans morgenbolledamer

Gunnar Bay: Hva' nu?

At tage udgangspunkt i film er næsten som at gå udendørs og male igen

Gunnar Bay om den abstrakte malers billedproblematik

Ligeledes med Gerns tidligere andre udstillinger forblev det en lang taktskækket, for jeg ligesom kunne gå til filmen, selv om den senere ændredes lidt.

Da kan jo ikke have gåt hen og set film når du vil se dem. Skulle det så være en ændring jeg havde sagt? Eller skulle jeg gå ud fra nogle billeder?

Det var mest muligt at, at jeg valgte at tage den side af Fellinis film, Casanova. Det er mest muligt, fordi jeg ikke har set filmen. Men jeg har selvfølgelig set nogle i samfundets og ved udgang i filmenes og vilde fra dem. Men disse gamle personer, de der mestiske og mestiske malere, som er en blanding af vildskab og vildskab.

Jeg skal arbejde mig.

Jeg er gået frem på det måde, at jeg har lavet nogle små 25 arkter ... som jeg så har klippet ud. Men billedproblematik er jo den, at jeg skal arbejde mig. Det er mange gange temmelig vildskab. Det kan ligge mere er prøv, at man skal arbejde sig frem. Derfor gik jeg småt i gang med at arbejde af de billeder jeg havde sagt om at er gå. Og så begynder jeg at tegne det, som jeg nu så det. Og det billede har jeg så lavet en række forskellige skitser over i en grafik-tryk.

Jeg ville jo temmelig fra først jeg ikke har set filmen. Så jeg startede ikke det enkelte billede i nogen sammenhæng. Jeg kan ikke huske alle billederne som erstatningsbilleder. Det forblev mere billeder.

Jeg har så tegnet dem og lavet nogle mindre udstillinger. Jeg er startet med nogle udstillinger på plads i forment 10 gange 15 cm. Med udstillingen har jeg så tegnet et portret af Casanova, hvor man ser ham i profil - på en realistisk måde. Og så prøvede jeg at arbejde på en anden måde. Som man ligesom prøver på tegning og bare man så få en række billeder der udlever ved siden af filmen. Og det blev de billeder.

Derudover laver jeg et billede, hvor Casanova sidder på en klamme med faldende i hænder, som en kvinde har lært ham med at skulle være vild. Han sidder med en spand i hånden og læser sig forover og man kan se hendes bryster. Og det var Casanova borte til nord hvide.

Det opstår har jeg sidder og tegner i en mere eller mindre abstrakt form. Som jeg vil frem til nogle mere abstrakte former. Som jeg nu ikke tror jeg vil gøre mere. Men alligevel har jeg set mig fast på det billede af Casanova i hænder.

Et andet har jeg ikke helt klart mig med det. Så har jeg lavet en del af de andre små udstillinger. Det har været interessant at arbejde og tegne på det måde, fordi det ikke er nogen særlige fremgangsmåder, som man kan gøre sig, sådan at jeg nu sidder og laver udstillinger, som jeg heller ikke har beskrevet mig med for. Og jeg er også lige ved at komme dertil, at jeg siger ... at det også ligger sig selv som det er Fellini eller hvad det er for noget man bruger som eksempel, bare det lægger det, så man laver noget og prøver det er eller andet.

Problemet for mig, når jeg laver sådan et billede er, at få noget Fellini fra den film som jeg vil i billedet. Især synes det blev mere realistisk eller i sammenhæng. I første række drager det sig om, at jeg ender med et billede som blev mere realistisk, som man også nogle billedkompositioner eller en komposition, for eksempel i det enkelte, som kommer fra Fellini. Sådan at billedet blev et mere realistisk Fellini og mig.

Et tredje arbejdsbillede i et sammensat billede.

Abstraktionsniveauet blev for mig anderledes, at man kan glæde sig over en vildskab som den er, men at man ikke vil gøre det som den er. Man prøver at gøre det i et sammensat billede. I det abstrakte ligger at give en billedkomposition af en ting, noget som er en højere end af et menneske som tegne.

GYRR - FELLINI

Fellini's Casanova og den italienske skygge , maleri, c. 140x180 cm., 1978. Maleriet er holdt i gråtoner - en association til den sort-hvide film, kun adskilt med de røde læber og det røde blod. Det er et sammensat billede af en filmscene samt typiske filmrekvizitter samt et avisbillede forestillende fundet af den italienske ministerpræsident Aldo Moro liggende i bagsæden af en Renault med en betjent stående til højre. Aldo Moro var blevet bortført af Brigade Rosse (?) og fandtes i en lille sidegade området ved kirken Il Gesu i det centrale Rom (maj 1978). Midt i arbejdet med Fellini-udstillingen skete denne tragiske begivenhed og jeg måtte på en eller anden måde inddrage dette i mit endelige maleri. Det blev gennemført som et transparent lag, der i første omgang kun er anes. Hvorfor jeg benævnte det den italienske skygge. De politiske forhold i Italien sådan som de udviklede sig til militant og kriminell adfærd kastede en skygge over det ellers så skønne og sensuelle Italien - Bella Italia - både i mht. den konkrete situation, men også generelt i det italienske samfunds mærkværdige dobbeltrum med mafiaens bestikkelse, korruption, hævn, mord og brand.

Gunnar Bay
"Casanova"
Abstrakt maleri, 1978

Op der kommer altid en betragtningsmåde ind. Overfor en landskab i en, som man så ikke kan med at tegne det så realistisk som muligt. Men man prøver at gøre hvad er det ved det landskab, som får mig til at sige, at det er sådan landskab! Et det sidste perspektivets fordel skal måske de mere og de mere detaljer?

Eller for at vende tilbage til Casanova. Hvad er det der gør, at det billede virker realistisk på os? Kan man måske arbejde det mere realistisk af det billede og udrette det i nogle andre former?

Et realistisk billede.

De forskellige malere har jo et fantastisk stilistisk påbud om, at man faktisk bare er en person og arbejde med sin egen billedproblematik - så man har fundet dem. Og det med maleriet skal ikke komme alfor småt til vildskab. Og desuden så betragter det opmærksomt jo som noget stilleligt noget, som ikke er landets mest kompromiserende.

Så ville jeg gerne prøve at lavet nogle flere: det abstrakte og så det opmærksomt eller småt til dem. Jeg synes det er vigtigt at så overfor et billede. At sætte sig ned med sine farver og lave male det man ser, eller tænke på det noget, hvor der ikke længere findes nogen krav om en realistisk eller en abstrakt. For det kan godt være kompromiserende, hvis man vil de abstrakte malere om, at billedet skal være realistisk.

GRUPPE GYRR: FELLINI - HÅNDKOLORERET

Det var en udstilling i 1978 i Tivoli, København 4. - 22. maj 1978
Århus, Danmarksradio 23. januar - 7. febr. 1978
Helsingørsk Museum, Tivoli, København 17. september - 15. okt. 1978
København, Danmarksradio 23. januar - 7. febr. 1978
Helsingørsk Museum, Tivoli, København 17. september - 15. okt. 1978
København, Danmarksradio 23. januar - 7. febr. 1978

Plakat fra GYRR-udstilling i Paris

Et GYRR-projekt med tallerkener

Kærlighed i Paris, silkscreen

PRO 1992 - Fra 30 års jubilæumskataloget

Forblik eller tilbageblik

Ved PRO 30 års jubilæum føles det temmeligt trivielt at kigge i bakspejlet.

Selvom det alligevel ville være fristende at søge at foretage en selvjusterende tankerejse tilbage for om muligt at drage lære af fortiden. Faren for elegisk selvpineri eller euforisk selvretfærdighed kunne måske få nogle til at føle sig trådt på tæerne. Tilbageblikket lader vi ude for denne gang og koncentrerer os om nutiden for at skabe et forblik.

Lad os da se frem. Anskue, visionere, stille spørgsmål. Hvordan vil billedkunsten se ud i år 2000? Hvordan vil kunstlivet være? Vil der være kunstnersammenslutninger?

For at tage det sidste først: Det må besvares med et rungende JA! Dette til trods for de indbyrdes stridigheder kunstnere imellem og kunstkritikernes stædige nedadvendte tommelfingre. Men hvorfor ja? Fordi svaret må ligge i det faktum, at en sammenslutning - alt andet lige - ideelt set er baseret på en menneskelig og kunstnerisk integritet.

- som kunstnerisk er en smeltedigel med direkte access til publikum og kunstkritik.
- som økonomisk ikke tilgodeser udenforstående tredjemand. - som er uafhængig af økonomiske interesser.
- som er en kunstpolitisk med- og modspiller.
- som sikrer den enkelte kunstners uafhængighed af kommercielle interesser.
- som sikrer kunstnerisk indsigt og erfaring i indflydelsen på kunstlivet. Kunstlivet vil i år 2000 være en blanding af individuelle præstationer og gruppeudstillinger med individuelle indslag.

Pro vil i fremtiden være tro mod den kunstneriske integritet og individualitet.

på gensyn i år 2000
Gunnar Bay 1992

Kunsten og livet.

Er der noget mere interessant end livet?

Det skulle da lige være døden, skulle nogen mene.

Det er da også et umage par, som dog ikke eksisterer foruden hinanden. Selvom mange til trods har tiltroet at kunne fortsætte livet efter eller at livet også var før, at livet er evigt.

En kendsgerning er, at det er ganske svært at få de døde i tale. Selvom også nogen siges at have magt til det. Legemet forsvinder så at sige fra jordens overflade og ånden forsvinder ud i den blå luft.

Manden og kvinden. Hvad bliver der tilbage? Kun sporene efter de handlinger som blev skabt. I de forskellige samfund har kunstneren i århundreder været den katalysator, som har kunnet fastholde det dødelige udover det kødelige. Moder jord. Livet fortsætter i en evig proces, der i øjeblikke synes at skulle stoppe i selvdestruktion. Kunstens nødvendighed synes meningsløs. Den æstetiske oplevelse synes unødvendig. Og dog! Er det ikke det, der gør livet til en større tilfredsstillelse, som forøger kvaliteten af det udtryksfulde. Kærligheden. Som gør kunsten til et eksistentielt magnetfelt, der får os til at give livet en mening med fortsat at give liv til en fortsættelse. Børnene. Livet og kunsten.

Gunnar Bay

Min nostalgiske fremtid

Back to the future

Med denne overskrift, som er lånt fra titlen på en amerikansk underholdningsfilm, er det hensigten at belyse nogle forhold, som måske kan give nogle interessante indfaldsvinkler til forståelse af de billeder, som jeg viser på PRO i Sr. Filmen leger med den tanke, at det er muligt at foretage rejser tilbage og frem i tiden, og det kommer der naturligvis mange forbavsende situationer ud af. Tankeeksperimentet fortsætter idet, det undersøges om det er muligt at ændre sin egen fremtid, på den måde forstået, at den viden som man jo har fra det fremtidige liv, måske vil være tilstrækkelig til at kunne cendre fortidens hændelser i et sådant omfang, at fremtidens handlinger vil kunne ændres..... Men det er naturligvis ikke uden omkostninger at rejse tilbage i tiden. Derfor: Tilbage til fremtiden.

Denne problematik synes at være relevant for mit billedudtryk i år. Men først tilbage i tiden: I gennem årene har det været en længe næret drøm at søge tilbage til mit udgangspunkt indenfor kunsten. Som 17-årig startede min betagelse af kunsten med en udstilling af Kondinsky, som fandt sted på Kunstmuseet i København. De markante rene farver kombineret med de dynamiske sorte linier fascinerede mig. Efter en periode på Glyptoteket, hvor det var den realistiske og naturalistiske holdning, som dannede grundlaget for min optagelse på Kunstakademiet, fandt jeg mig selv i den situation, at jeg kunne vælge at gå som elev hos en af de danske pionerer indenfor den abstrakt-nonfigurative skole. Richard Mortensen var samme år blevet nyudnævnt professor på Akademiet, og fristelsen til at vende tilbage til min første inspirationskildes efterfølger var meget stor. Jeg følte, at jeg nu havde ressourcer til at trænge dybere ind i denne billedverden, og følgen var, at jeg hos Morten startede et spændende og afgørende forløb, som skulle vise sig at vare i 8 år. I de år fik jeg, først som elev siden som assistent, et indgående kendskab til den nonfigurative kunst og dens udøvere på godt og ondt - en påvirkning, som har præget min kunstneriske holdning siden. Den moderne kunsts frigørelse af fantasien og tanken blev et vendepunkt, som har haft stor betydning for mig. Samtidig har den formalistiske tankegang, som er en af de uheldige følger af den nonfigurative kunst, fået til følge at samme frihed og fantasi hurtigt indsnævredes af de begrænsede billedsproglige forenklingstendenser. Det nonfigurative maleris dilemma er udtrykt på en anden måde dets samtidige frihed til abstraktionen og dets forbud mod at anvende naturen - den synlige virkeligheds elementer. Det forfalder let til gold geometri, kulørt nonsens og forenklet ingenting. Den sonde kunst, den sonde nonfigurative kunsts styrke, er dens ærlighed, dens åbenhed, dens skønhed, dens renhed, dens inspira-

tion, dens besjæling, dens naivitet. Måske disse forhold har fået mig til på min livsrejse i kunstens verden endnu engang at vende blikket mod dette billedsprog, som er hinsides vor hverdag, som er ideelt og smukt. Inspirationen har jeg fået i São Paulo, den moderne metropolis i det eksotiske land Brasilien, hvor mit ophold skulle blive et forsøg på at udtrække det moderne Brasiliens udtryk gennem enkle virkemidler. Til dette brug har jeg anvendt collagen, som det tidsbestemte materiale og maleriet som det endelige raffineri. Og med min tidligere nonfigurative bagage som katalysator er resultatet blevet det, som vises på PRO's udstilling. Derfor også hovedtitlen på værkerne: Back to the future.

Gunnar Bay

Kunstlivet år 2000

Visioner

Visioner er tilgængelige for alle. Vi skal blot forstå at lukke op for øjnene og tankerne. Om føje år er vi inde i et andet årtusinde. Det er omfattet med magiske følelser - helt uden grund - at vende dette blad. Som om det var noget helligt og uafvendeligt. Og dog er det blot et udtryk for et praktisk forhold, som vi mennesker har oprettet for at holde lidt styr på dag og tid. Det er jo mere et udtryk for tallenes herredømme over os.

Vor kunst

Vor kunst, som den har artet sig i det 20. årh. har været en jagt på det originale, det anderledes, på marginalerne, på tabuerne, på materialerne. Men hvordan vil kunsten fremtræde i år 2000? Der er ingen tvivl om at med frembringelsen af de elektroniske virkemidler og den teknologiske kommunikation vil kunsten få et andet materiale, et

andet udtryk og en anden performance. Kunstformidlingen Kunstformidlingen på f.eks. Charlottenborg vil, om det består, være en elektronisk udstillingsbygning, hvor mennesker kan komme, se og mødes. De traditionelle vægge med ophængninger af malerier på vægge og skulpturer på gulve vil være erstattet af elektroniske kæmpevægskærme, som vil udsende i et givet format det af kunstneren skabte værk. Tråd-løst vil kunstværket blive overført fra kunstnerens ateliercomputer til Charlottenborg og i løbet af udstillingsperioden vil værket kunne ændres. Publikum vil, om de ønsker det, kunne træde ind i en dialog med kunstneren og foretage aktive ændringer i det kunstneriske arbejde i overensstemmelse med den individuelle tolkning. Interaktiviteten vil også kunne foregå hjemme hos publikum. Boligen er indrettet på samme måde med store vægskærme, hvor der kan modtages kunstneriske budskaber og på lignende måde vil der kunne ske en elektronisk manipulation med kunstværkerne. Præsentation af danske værker i udlandet Præsentation af danske værker i udlandet vil nu være en stadig og påtrængende realitet, som både i kvalitet og kvantitet vil være af højeste karat, og som en flydende strøm vil publikum på de store elektroniske skærme f.eks. på Biennalen i Venedig og de internationale biennaler i São Paulo og Sydney, kunne interaktiveres af de danske kunstnere. På lignende måde vil Det danske Hus i Paris på fa-caden ud mod Champs Elysees informere, inspirere og påvirke det kræsne parisiske kunstpublikum. Samtidig vil publikum på samme tid over hele verdenen kunne deltage i og iagttage dette skue.

Salg

Salg af kunstværker vil ikke kunne ske på normal vis. Der vil ske en elektronisk registrering af forbruget og manipulationen, som vil blive omregnet til betalingsenheder og afregnet til kunstneren som har indgået en licensaftale. Dette skulle modvirke økonomisk spekulation med kunsten og den tiltagende ukontrollerede materialisering og kommercialisering.

Kunstkritikken

Kunstkritikken, som for nuværende er en etableret kritik, der er cementeret og bestandig, individuel og tilfældig, økonomisk afhængig og korruperet, vil være erstattet med en fri entrepri-se, idet der med den elektroniske frihed er indført mulighed for alle, publikum og kunstnere, til at kommentere værkerne. Sammen med indførelse af en række faste og objektive parametre kan disse informationer lagres, katalogiseres og beregnes til en rating-skala, der på enkel og effektiv måde placerer den enkelte kunstner i en kunstnerisk sammenhæng, hvor alene den kunstneriske værdi er afgørende. Dette objektive udsagn kan omformes til og udtrykkes i den traditionelle kritikerter-minologi, såfremt dette skulle være

ønskeligt. Kunsten opnår sin maksimale dækning og en større retfærdighed vil være indført. Van Gogh syndromet vil være afskaffet.

Kunstnerens inspiration.

Kunstnerens inspiration vil være lettere og uafhængig af fysiske forandringer. Den elektroniske billedbank vil være en udtømmelig kilde, hvorfra der kan udsendes varianter af samme tema eller forskellige temaer i samme formelle udtryk. Stilkravet vil blive et underordnet parameter, idet stil må opfattes som en unødigt begrænsning af fantasien.

Det humanistiske budskab.

Det humanistiske budskab vil trænge entydigt og klart igennem til publikum uden at være gennemygget, selekteret og forklaret af de sædvanlige mellemlemænd.

Døden.

Døden vil ikke medføre et stop for den kunstneriske produktion. Det elektroniske apparatur er indstillet på auto-pilot, hvilket indebærer en fortsættelse af kunsten.

Kunsten er evig. Kunsten er evig, sand og udødelig.

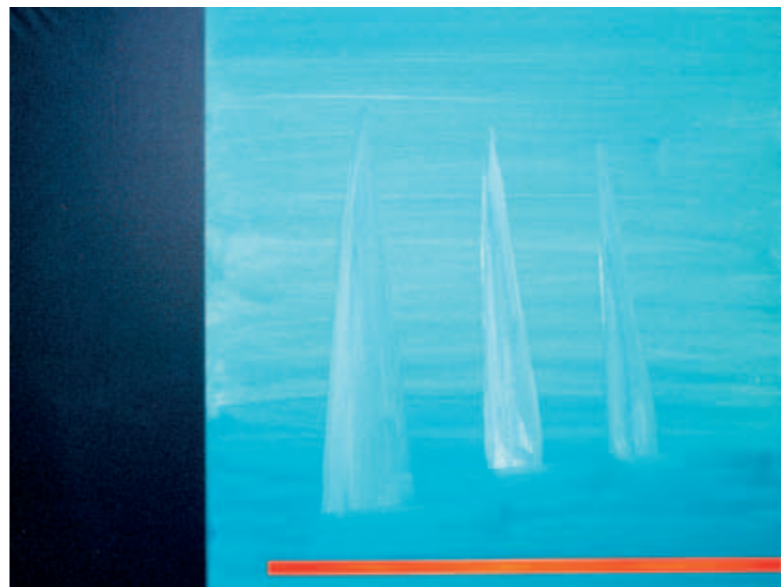
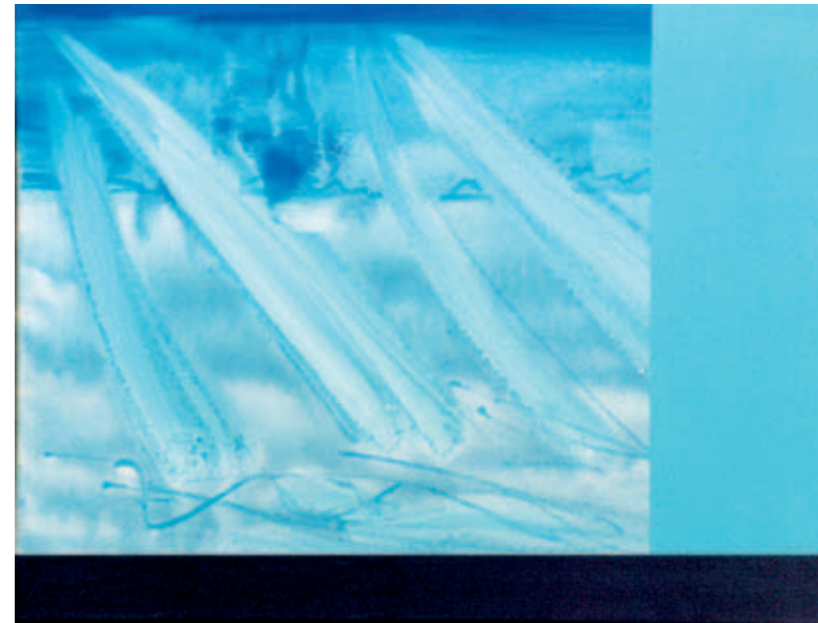
Visioner.

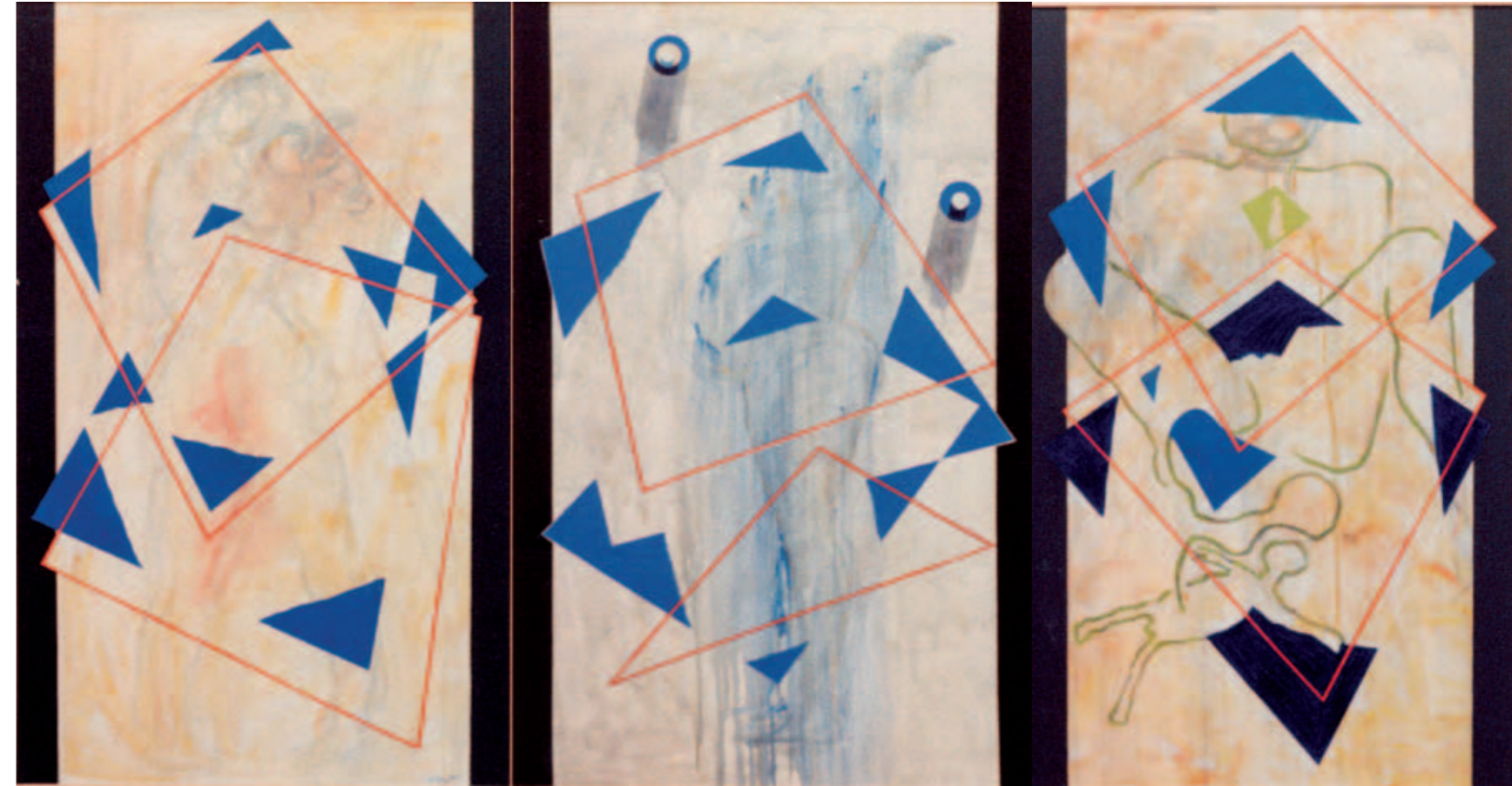
Visioner?

Juni 1992

Gunnar Bay

SAILS - på PRO 1997

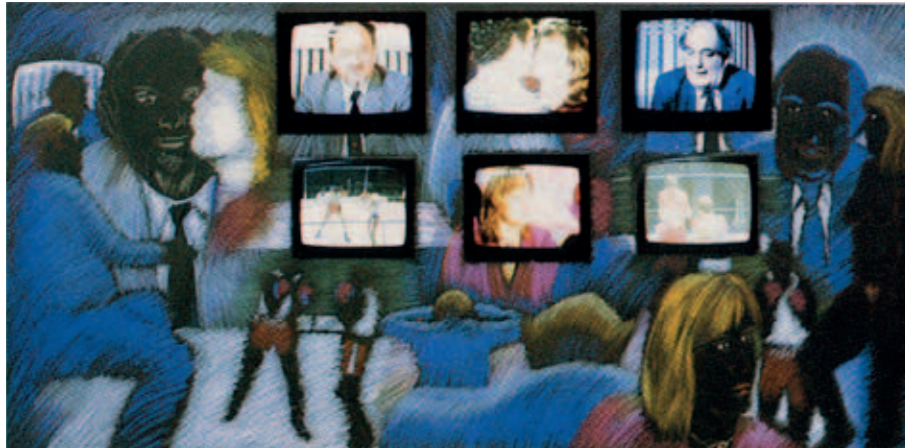

På café i Hania, 1981, oliepastel og foto, 75x150. Tilhører Hvidovre Kommune

En rejse til Kreta udløste nogle værker med kombination af farvefotos og oliekridt. Det var landskaber med smukke udsigter og de lige så smukke fotos blev opklæbet spredt på en stor plade, som blev bearbejdet med oliekridt i en slags gentagelse/udvidelse/overmaling af de fotograferede motiver. Den anvendte teknik blev også anvendt til at deltage i den politiske debat, der på daværende tidspunkt oprulledes på TV mellem bl.a. statsminister Anker Jørgensen og protestpolitikeren Mogens Glistrup, som de ultimative modsætninger. En veritabel slåskamp for åben skærm.

Politisk debat i TV, 1981, oliepastel og foto, 75x150.

Voukoulíés, Hania, 1981, oliepastel og foto75x150. Tilhører Hvidovre Kommune

Hania, Kreta, 1981, oliepastel og foto, 75x150. Tilhører Hvidovre Kommune

MOSKÉER SOM MOTIV - fra en rejse til Bosnien-Hercegovina - idet tidl. Jugoslavien

